

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 1/10

V Lucemburku dne 12. ledna 2010

Rozsudek ve věci C-229/08 a C-341/08

Colin Wolf v. Stadt Frankfurt am Main

Domnica Petersen v. Berufungsausschuss für Zahnärzte für den
Bezirk Westfalen-Lippe

Přijímat do maximálního věku 30 let některé hasiče a stanovit na 68 let věk ukončení činnosti smluvních zubních lékařů je přípustné

Tyto věkové hranice nepředstavují zakázanou diskriminaci na základě věku, pokud se jedná o hasiče, kteří se přímo podílejí na boji proti požárům, a v případě zubních lékařů pouze tehdy, pokud toto omezení odpovídá přiměřeným a konzistentním způsobem cíli ochrany zdraví nebo politiky zaměstnání.

Směrnice 2000/78¹ v oblasti zaměstnanosti a povolání zakazuje zejména diskriminaci na základě věku. Směrnice nicméně nebrání vnitrostátním opatřením nezbytným na ochranu zdraví. Vnitrostátnímu zákonodárci rovněž dovoluje stanovit, že v některých případech rozdílné zacházení, třebaže na základě věku nebo vlastnosti související s věkem, nepředstavuje diskriminaci, a tudíž není zakázané.

Přípustné je tak rozdílné zacházení na základě vlastnosti související s věkem, pokud z důvodu povahy profesní činnosti nebo podmínek jejího výkonu představuje tato vlastnost podstatný a určující profesní požadavek. Rozdílné zacházení na základě věku může být rovněž připuštěno, pokud je nezbytné za účelem ochrany zdraví nebo pokud je odůvodněno legitimním cílem, zejména legitimním cílem politiky zaměstnanosti, trhu práce nebo odborného vzdělávání.

Spolková země Hesensko (Německo) stanoví maximální věk pro přijímání hasičů střední technické složky, kteří bojují zejména proti požárům, na 30 let. Tato věková hranice má za cíl zabezpečit operační schopnost a řádné fungování sboru profesionálních hasičů.

Colin Wolf podal u města Frankfurt žádost o přijetí do střední technické složky hasičů. Jeho žádost nebyla vzata v úvahu z důvodu, že přesáhl věkovou hranici 30 let. V den podání své žádosti mu bylo 29 let, avšak ke dni příštího náboru by mu bylo 31 let. Správní soud ve Frankfurtu nad Mohanem, u něhož se C. Wolf domáhá, aby mu město Frankfurt nahradilo škodu, položil Soudnímu svoru otázku týkající se rozhodovacího prostoru, kterým disponuje vnitrostátní zákonodárce za účelem stanovení toho, že rozdíly v zacházení na základě věku nepředstavují diskriminaci zakázanou právem Společenství.

Ve svém rozsudku vydaném ve věci Wolf Soudní dvůr konstatuje, že směrnice nebrání této věkové hranici, jak je stanovena spolkovou zemí Hesensko, pro přijímání hasičů střední technické složky.

¹ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).

Rozdílné zacházení na základě věku vyplývající z této věkové hranice totiž splňuje všechny podmínky stanovené směrnicí, aby bylo odůvodněné. Potřeba zabezpečit operační schopnost a řádné fungování sboru profesionálních hasičů představuje legitimní cíl. Navíc skutečnost, že dotyčný musí mít obzvláště vysoké fyzické schopnosti, může být považována za podstatný a určující profesní požadavek pro výkon povolání hasiče střední technické složky, jejíž příslušníci se podílejí zejména na boji proti požárům a záchraně osob. Potřeba mít vysoké fyzické schopnosti pro výkon této činnosti souvisí s věkem příslušníků této složky, jelikož podle vědeckých údajů předložených německou vládou má velmi málo úředníků ve věku vyšším než 45 let fyzické schopnosti dostatečné pro výkon své činnosti v oblasti boje proti požárům. Krom toho daná věková hranice může být považována jednak za přiměřenou cíli, který spočívá v zabezpečení operační schopnosti a řádného fungování služby profesionálních hasičů, a jednak za věkovou hranici, která nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

Co se týče věci Petersen, německý zákon o sociálním zabezpečení, ve své verzi použitelné na tuto věc, stanovil, že povolení vykonávat v rámci systému německého zákonného zdravotního pojištění činnost smluvního zubního lékaře skončí uplynutím čtvrtletí, v němž smluvní zubní lékař dosáhne věku 68 let. Mimo tento smluvní režim mohou zubní lékaři vykonávat své povolání bez ohledu na svůj věk. V Německu je 90 % pacientů pojištěno v systému zákonného zdravotního pojištění.

Domnica Petersen měla od roku 1974 povolení poskytovat smluvní zubařskou péči. V roce 2007 dosáhla věku 68 let. U správního soudu v Dortmundu (Německo) napadá rozhodnutí příslušné komise rozhodující o udělení povolení pracovat jako zubní lékař, podle níž její povolení k poskytování smluvní zubařské péče skončilo koncem června 2007. Tento soud klade Soudnímu dvoru několik otázek týkajících se slučitelnosti této věkové hranice se směrnicí 2000/78. Uvádí zejména, že podle Spolkového ústavního soudu je tato věková hranice odůvodněna potřebou chránit pacienty a že podle Spolkového soudu v oblasti sociálního práva je odůvodněná cílem zachovat pracovní příležitosti mladých smluvních zubních lékařů.

Ve svém rozsudku Petersen Soudní dvůr konstatuje, že členský stát může oprávněně považovat za nezbytné stanovit věkovou hranici pro výkon takového lékařského povolání, jakým je povolání zubního lékaře, za účelem ochrany zdraví pacientů.

Směrnice nicméně brání vnitrostátnímu opatření, které stanoví maximální věkovou hranici pro výkon povolání smluvního zubního lékaře, v projednávaném případě 68 let, pokud cílem tohoto opatření je pouze ochrana zdraví pacientů před poklesem výkonnosti těchto zubních lékařů po dovršení tohoto věku, pokud se stejné věkové omezení nepoužije na zubní lékaře, kteří stojí mimo smluvní režim. Takové opatření je totiž nekonzistentní, a tudíž nemůže být považováno za nezbytné pro ochranu zdraví.

Naproti tomu směrnice nebrání této věkové hranici, pokud má za cíl rozložit pracovní příležitosti mezi generace v rámci povolání smluvního zubního lékaře, jestliže s ohledem na situaci na dotyčném trhu zaměstnanosti je toto opatření přiměřené a nezbytné k dosažení tohoto cíle. Věk 68 let se zdá být dostatečně pokročilý na to, aby představoval hranici pro povolení výkonu činnosti smluvního zubního lékaře.

Je na vnitrostátním soudu, aby zjistil cíl sledovaný věkovým omezením pro smluvní zubní lékaře. V případě, že tato věková hranice bude z hlediska cíle, který sleduje, v rozporu se směrnicí, přísluší vnitrostátnímu soudu, kterému byl předložen spor mezi

jednotlivcem a správním orgánem, jakým je komise rozhodující o udělení povolení pracovat jako zubní lékař, nepoužít tuto věkovou hranici, třebaže tato věková hranice byla zavedena před vstupem v platnost směrnice a vnitrostátní právo neupravuje možnost tuto věkovou hranici nepoužít.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat totožný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499